

Spm. nr. S 1628

Til justitsministeren (11/5 95) af:

Aage Frandsen (SF):

»Hvad har ekstraomkostningerne i form af ekstra mandskab til politiet i Esbjerg været, siden buskonflikten startede?«

Begrundelse

Da politiofbudet i Esbjerg i øjeblikket forekommer ganske voldsomt i forhold til, hvilke opgaver man skal løse, og endda virker unødigt stort og dermed provokerende under konflikten, forekommer det relevant at få oplyst, hvilke omkostninger der er forbundet hermed.

Svar (22/5 95)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Politimesteren i Esbjerg.

Politimesteren har oplyst følgende:

»Det samlede mandtimeforbrug i perioden fra den 27. marts 1995 og frem til den 14. maj 1995, direkte anvendt i forbindelse med politiets indsats under Ri-Bus-konflikten, udgør 18.929 timer. Denne opgørelse vedrører kun det direkte involverede operative personale. Til opgørelsen kan endvidere lægges et ikke opgjort antal timer fra den almindelige vagttjeneste, kriminalpolitiet, kontorpersonalet og jurister ved politiet i Esbjerg.«

Spm. nr. S 1630

Til arbejdsministeren (11/5 95) af:

Aage Frandsen (SF):

»Vil en lønmodtager kunne vægre sig mod at tage arbejde under henvisning til »liv, ære og velfærd«, hvis den pågældende tidligere har været ansat i den pågældende virksomhed og har sagt sin stilling op for at kunne undgå at arbejde i virksomheden på grund af dårligt psykisk arbejdsmiljø?«

Begrundelse

Det forekommer ikke rimeligt, at ansatte, der med begrundelse i dårligt psykisk arbejdsmiljø selv har opsagt deres stilling, igen kan anvises arbejde samme sted.

Svar (19/5 95)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Hvis et passende eller rimeligt arbejde udbydes på løn- og arbejdsvilkår, der svarer til overenskomsten på området, eller – på ikke overenskomstdækkede områder – svarer til, hvad der gælder for tilsvarende arbejde, har et ledigt medlem pligt til at overtage det formidlede arbejde, medmindre medlemmet har en såkaldt gyldig grund til at sige nej til arbejdet.

Det forhold, at medlemmet tidligere har været ansat i virksomheden og har valgt at opsigge arbejdet på grund af dårligt psykisk arbejdsmiljø, er ikke i sig selv en gyldig grund, og et afslag med denne begrundelse vil få dagpengeomæssige konsekvenser for medlemmet.

Kan medlemmet i formidlingssituationen lægeligt dokumentere, at medlemmet af helbredsmæssige grunde, herunder også af psykisk art, ikke er i stand til at overtage det formidlede arbejde, vil dette dog være en gyldig grund til at afslå arbejdet.

Ved formidling af arbejde skal arbejdsformidlingen selvfølgelig være opmærksom på, om en arbejdssøgende over for arbejdsformidlingen har givet udtryk for, at pågældende ikke ønsker at blive formidlet til en bestemt arbejdsplads, hvor den arbejdssøgende tidligere har været beskæftiget.

Hvis den arbejdssøgende selv har opsagt arbejdsforholdet – og i den forbindelse eventuelt har accepteret en ophørskarantæne – eller hvis den arbejdssøgende er blevet afskediget på grund af samarbejdsvanskeligheder eller lignende, skal arbejdsformidlingen undgå at formidle til det samme arbejde.

Jeg skal i øvrigt henvise til min besvarelse af 15. maj 1995 til Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (spørgsmål nr. 162 - Alm. del- bilag 284), hvor jeg redegjorde for de dagpengeomæssige virkninger af afslag på arbejde med henvisning til det psykiske arbejdsmiljø på arbejdspladsen.